

Jordi Savall, Núria Rial i Les Musiciennes **tanquen el 40è Festival Peralada amb un** **recorregut pel Barroc italià**

- **La soprano i la concertino i violí solista Lina Tur Bonet han assumit el protagonisme d'un programa amb obres d'Albinoni, Ferrandini, Geminiani i Vivaldi**
- **La quarantena edició consolida un model de festival arrelat a Peralada i compromès amb la creació i obert a nous públics**
- **La cinquena edició del cicle de Pasqua comptarà amb una estrena de Raquel García-Tomás i la *Passió segons Sant Joan* de Bach, dirigida per Lina Tur Bonet**

Peralada, 9 d'agost de 2026.- Jordi Savall, Núria Rial i Les Musiciennes du Concert des Nations han posat aquest vespre el punt final a la programació d'estiu del Festival Peralada amb un concert dedicat al Barroc italià. La coproducció amb el Festival Jordi Savall ha reunit a l'Església del Carme una formació íntegrament femenina, inspirada en les instrumentistes de l'Ospedale della Pietà de Venècia, amb Lina Tur Bonet com a concertino i violí solista. Savall ha dirigit el conjunt amb el coneixement profund del repertori i l'atenció al detall que han marcat la seva trajectòria, en un programa que ha combinat pàgines instrumentals i música sacra per a soprano.

El *Concert per a violí en la major, op. 9 núm. 4*, de Tomaso Albinoni, ha obert la vetllada, amb una lectura clara i equilibrada. Lina Tur Bonet hi ha fixat des del primer moviment el caràcter de la interpretació, amb un so precís i una relació fluida amb l'orquestra. El contrast ha arribat amb *Il pianto di Maria*, de Giovanni Battista Ferrandini, una obra escrita a Munic el 1739 i atribuïda durant anys a Händel. Núria Rial ha exposat el dolor contingut del text amb una dicció acurada, una línia vocal flexible i una expressivitat sense excessos, especialment en la cavatina *Se d'un Dio fui fatta Madre*.

Vivaldi ha ocupat el centre i el desenllaç del concert. En el *Concert per a violí en re major, RV 208, Grosso Mogul*, Lina Tur Bonet ha afrontat amb excel·lència l'exigència de les parts extremes i el caràcter gairebé declamat del *Grave* central. L'antífona *Salve Regina en fa major, RV 617*, ha permès apreciar la naturalitat de Rial en aquest repertori: una veu lluminosa, delicada però ben projectada i atenta al sentit de cada frase. L'acompanyament de Les Musiciennes ha mantingut la transparència necessària perquè el text conservés tota la presència.

Després, el *Concerto grosso* en re menor de Francesco Geminiani, construït sobre *La Folia* d'Arcangelo Corelli, ha suposat el desplegament de les variacions d'un dels temes més reconeixibles del Barroc amb alternança de tensió, impuls rítmic i passatges més recollits. Savall ha gestionat molt bé els contrastos i el diàleg entre les solistes i el conjunt, mantenint sempre el fil del discurs. El *Salm 112, Laudate pueri Dominum, RV 600*, ha suposat la cloenda del recorregut amb una successió de deu seccions que exigeixen agilitat, control i varietat expressiva. Rial ha interpretat els passatges més ornamentats amb claredat i ha donat relleu als episodis de caràcter més íntim, fins a l'*Amen* final. L'ovació del públic, llarga i càlida, ha permès a Rial i la formació musical repetir una de les seccions de la peça final, que no havia estat del tot reeixida, i així ho ha explicat la cantant mateixa, tenint en compte que el concert era enregistrat per Catalunya Música.

Com a propina, Rial i Les Musiciennes du Concert des Nations han interpretat una de les àries més famoses i belles de Georg Friedrich Händel, *V'adoro pupille*, que pertany al segon acte de la seva òpera *Giulio Cesare in Egitto* (1724). El concert ha tancat així, de manera brillant, la quarantena edició del Festival amb una aliança artística que ha unit rigor interpretatiu, experiència i una lectura viva d'un repertori essencial per entendre la música europea del segle XVIII.

La presència de Savall a Peralada ha adquirit una significació especial poques setmanes després que el músic hagi complert 85 anys i en la mateixa temporada en què ha rebut el Premi Ernst von Siemens. A Peralada, el reconeixement a una trajectòria excepcional s'ha concretat en allò que millor la defineix: la recuperació del patrimoni, la transmissió del coneixement i la capacitat de reunir intèrprets de diferents generacions al voltant d'una proposta.

Tancament del quarantè aniversari reforçats i amb la mirada posada en el futur

El Festival Peralada ha tancat avui la seva quarantena edició amb un balanç que referma l'aposta per la nova creació, la relació continuada amb artistes i compositors, la implicació del públic i la projecció internacional del projecte. El seu director, Oriol Aguilà, explica que l'efemèride s'ha abordat com «una celebració conscient», respectuosa amb el llegat construït en les quatre dècades precedents i plantejada «amb una mirada molt de present i de futur, però sense cap deix de nostàlgia, sinó amb un esperit renovador». Aquesta orientació ha marcat tant la programació de l'estiu com les iniciatives vinculades als quaranta anys del Festival.

A l'hora de valorar els resultats, Aguilà situa el 96,4% d'ocupació assolit i els 11 espectacles que han exhaurit les entrades al costat d'un altre indicador, de tipus artístic: la capacitat de les propostes nascudes a Peralada per continuar el seu recorregut. «La valoració artística la fem en funció de si allò que hem encarregat queda en el catàleg, té visibilitat i recorregut», assenyala. El director considera determinant que les creacions impulsades pel Festival no es limitin a una única funció, sinó que s'incorporin al repertori dels artistes, arribin a altres escenaris i mantinguin una trajectòria posterior. En aquest apartat inclou *Diario di una madre*, d'Alberto García Demestres; *NIU*; *Estètica i massacre*; l'estrena de Bernat Vivancos interpretada per Montserrat Torrent, i *Ronde*, el nou encàrrec a Francesc Prat estrenat pel Trio Fortuny. Són projectes que, segons Aguilà, «tindran vida pròpia» més enllà del cicle. El Festival consolida així una línia basada en els encàrrecs, les estrenes i la producció pròpia, amb la voluntat que les obres presentades a Peralada puguin circular i trobar continuïtat dins i fora del país.

Aquesta projecció també s'ha traduït en l'interès dels mitjans públics per deixar constància d'algunes de les propostes de l'edició. RTVE ha enregistrat *Diario di una madre*, d'Alberto García Demestres i Cristina Pavarotti, mentre que Catalunya Música ha enregistrat, per emetre'ls posteriorment, *Estètica i massacre*, *Diario di una madre*, el concert del Trio Fortuny, el recital de Montserrat Torrent i el concert de Jordi Savall. Aquests enregistraments amplien l'abast de la programació i en preserven el testimoni més enllà de les dates del Festival.

El públic confia en les propostes del festival

Aguilà destaca també la confiança d'un públic disposat a assistir a espectacles que encara no existien en el moment de posar-se les localitats a la venda. En molts casos, explica, l'espectador ha comprat una entrada a partir d'«una carta en blanc», confiant en el criteri del Festival i en els artistes convocats. Aquesta resposta permet aprofundir en relacions de llarga durada amb creadors i intèrprets i assumir processos que requereixen temps, seguiment i complicitat. El director defineix Peralada com «aquest espai de laboratori» en què el Festival i els artistes comparteixen «una aventura conjunta», des de la concepció inicial d'una proposta fins a la seva presentació davant del públic.

Un dels projectes que ha concretat aquesta voluntat ha estat *NIU*, que ha situat damunt l'escenari els alumnes del Campus Peralada. «La missió d'aquest projecte és que els joves pugin a dalt de l'escenari i siguin els protagonistes. Aquest és el canvi transcendent: de baix a dalt. I aquest és el goig de la celebració», afirma Aguilà. L'experiència no es considera una iniciativa aïllada, sinó l'inici d'una línia que el Festival vol desenvolupar en les edicions vinents. «Ha de ser un punt i a part per poder generar, en les properes edicions, més espais de residència», explica el director. Aquest treball haurà de permetre donar més presència als creadors emergents i als talents vinculats a l'entorn immediat del Festival. Aguilà defensa que Peralada ha de convertir-se en «un referent per als futurs artistes de l'Alt Empordà» i considera que el seu paper passa per «contribuir encara més perquè Peralada sigui un espai de cooperació del territori». Les residències, els processos formatius i els projectes de participació local formen part d'aquesta perspectiva. Són iniciatives que, en paraules del director, «ens estimulen i ens fan créixer» i que amplien la funció del Festival més enllà de la programació d'espectacles.

Assegurada la continuïtat generacional

El balanç del quarantè aniversari també incorpora la continuïtat del projecte. Aguilà remarca que la tercera generació de la família promotora «ha ratificat el seu compromís» amb el Festival. Aquesta implicació assegura que el relleu generacional mantingui els principis que n'han definit la trajectòria i, alhora, permeti obrir una nova etapa. Per al director, aquesta ratificació confirma que

el projecte «té vida de futur» i proporciona l'estabilitat necessària per continuar impulsant encàrrecs, produccions i aliances a mitjà i llarg termini.

La recta final de l'edició ha reforçat igualment l'obertura internacional del projecte amb la visita de representants del Teatre Nacional Croat de Zagreb: Iva Haste, directora general i directora artística, i Mario Gigović, director de l'oficina de Creació i Producció. La trobada ha permès començar a treballar en una futura invitació recíproca en les properes edicions i avançar en la creació d'una aliança mediterrània entre festivals, destinada a afavorir la cooperació i l'intercanvi artístic.

La memòria del quarantè aniversari continuarà oberta al públic al Museu Castell de Peralada. L'exposició *Festival Peralada: instants que transformen. 40 anys d'història*, inaugurada a mitjans de juliol de 2026, es podrà visitar fins a finals de febrer de 2027. La mostra recorre quatre dècades del Festival a través d'instants escènics, materials d'arxiu i una selecció de cartells històrics.

La celebració del 40è aniversari, iniciada a Roma, culminarà al Palau de la Música Catalana el proper 29 d'agost, amb la visita de l'Orquestra del Festival de Bayreuth. La col·laboració vincula Peralada amb una de les institucions operístiques europees de més trajectòria i reforça una vocació internacional present des dels orígens. Aguilà interpreta aquesta aliança com una expressió del lloc que el Festival ha assolit dins el circuit musical i operístic europeu, després de quaranta edicions dedicades a construir un projecte propi, mantenir relacions estables amb els artistes i afavorir la circulació de les creacions sorgides a Peralada.

Recordatori de la propera Setmana Santa

La mirada de futur del Festival tindrà continuïtat amb la cinquena edició de Pasqua. El cicle ha encarregat una nova obra a la compositora catalana Raquel García-Tomás (Barcelona, 1984), que s'estrenarà el dissabte 27 de març de 2027 i tindrà com a punt de partida les lliçons de tenebres. García-Tomás s'afegirà així a la nòmina de creadors que han presentat noves composicions a Peralada durant la Setmana Santa, com Joan Magrané, amb *Tenebrae Responsoria*, i Bernat Vivancos, amb *Responsoris Hebdomadae*.

La programació inclourà també, el Divendres Sant, 26 de març, la primera interpretació de la *Passió segons Sant Joan*, de Johann Sebastian Bach, en la història del cicle. La interpretació de l'obra anirà a càrrec de MUSIca ALcheMIca, formació fundada i dirigida per la violinista Lina Tur Bonet. Aguilà s'ha mostrat especialment satisfet de poder comptar en la propera edició amb «dues dones, dues creadores que són referents en l'àmbit de la música a casa nostra» i ha expressat el desig que aquesta programació representi un nou pas «en aquest camí de posicionament definitiu en el mapa musical mediterrani».